ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Veronikou Sekerovou ve věci

žalobkyně: ***jméno žalobkyně, IČO: IČO žalobkyně***
sídlem *adresa žalobkyně*
zastoupená advokátem *jméno advokáta*
sídlem *adresa advokáta*

proti
žalovanému: *jméno žalovaný*, narozený *datum narození žalovaného*
bytem *adresa žalovaného*

pro zaplacení 12 539,68 Kč s příslušenstvím

pro zaplacení 36 671,38 Kč s příslušenstvím

pro zaplacení 42 333,32 Kč s příslušenstvím

pro zaplacení 149 997,46 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaný je povinen **do 3 dnů** od právní moci rozsudku uhradit žalobkyni **12 539,68 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně od *datum* do zaplacení z částky 11 032,08 Kč.

II. Žaloba, aby byl žalovaný povinen uhradit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 8,25% ročně od *datum* do *datum* z částky 11 032,08 Kč, **se zamítá.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Filipová.

III. Žalovaný je povinen **do 3 dnů** od právní moci rozsudku uhradit žalobkyni **27 424,31 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně od 1.11.2020 do zaplacení z částky 27 424,31 Kč.

IV. Žaloba, aby byl žalovaný povinen uhradit žalobkyni 9 247,07 spolu s
- úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně od *datum* do *datum* z částky 33 830,17 Kč a
- úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně od *datum* do zaplacení z částky 6 405,86 Kč,

se zamítá.

V. Žalovaný je povinen **do 3 dnů** od právní moci rozsudku uhradit žalobkyni **32 000,49 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně od *datum* do zaplacení z částky 32 000,49 Kč.

VI. Žaloba, aby byl žalovaný povinen uhradit žalobkyni 10 332,83 spolu s
- úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně od *datum* do *datum* z částky 39 158,96 Kč a
- úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně od *datum* do zaplacení z částky 7 158,47 Kč,

se zamítá.

VII. Žalovaný je povinen **do 3 dnů** od právní moci rozsudku uhradit žalobkyni **119 585,44 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně od *datum* do zaplacení z částky 119 585,44 Kč.

VIII. Žaloba, aby byl žalovaný povinen uhradit žalobkyni 30 412,02 spolu s
- úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně od *datum* do *datum* z částky 141 368,30 Kč a
- úrokem z p
  rodlení ve výši 8,25% ročně od *datum* do zaplacení z částky 21 782,86 Kč,

se zamítá.

IX. Žalovaný je povinen **do 3 dnů** od právní moci rozsudku nahradit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku **32 869 Kč,** a to k rukám jejího zástupce *právní zástupce žalobkyně*, advokáta, se sídlem *adresa zástupce*.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se v řízení domáhala po žalovaném úhrady částek uvedených ve výroku rozhodnutí. Uvedla, že s žalovaným uzavřela dne *datum* Smlouvu o bankovních produktech. Na základě této smlouvy měl žalovaný u žalobkyně veden svůj běžný účet a zřízeno internetové bankovnictví. Následně mohl prostřednictvím svého internetového bankovnictví uzavírat smlouvy o dalších bankovních produktech s žalobkyní. Uvedla, že s žalovaným uzavřela v průběhu trvání smluvního vztahu několik smluv, na základě nichž poskytla žalovanému řadu úvěrových produktů, přičemž předmětem tohoto řízení jsou čtyři z nich. Uvedla, že má za to, že před poskytnutím každého z úvěrových produktů prověřila úvěruschopnost žalovaného, přičemž vycházela zejména z jeho příjmu z pracovního poměru, jím tvrzeného příjmu domácnosti, předchozí platební morálky žalovaného a ze statistických údajů o výdajích obyvatelstva.

   Žalobkyně se v řízení domáhala úhrady nedoplatku na revolvingovém účtu, který byl pro žalovaného zřízen na základě smlouvy ze dne *datum* s úvěrovým rámcem 10 000 Kč, k němuž byla žalovanému zároveň vydána kreditní karta. Žalovaný se ve smlouvě mimo jiné zavázal

uvedený úvěr splácet měsíčně, a to částku ve výši nejméně 5% z vyčerpaných úvěrových prostředků. Tuto svoji povinnost však opakovaně porušil, a proto žalobkyně přistoupila dne *datum* k zesplatnění uvedeného úvěru. Ke dni podání žaloby činila pohledávka 28 048,86 Kč a skládala se z neuhrazené jistiny ve výši 9 990,46 Kč, neuhrazeného smluvní úroku kapitalizovaného ke dni zesplatnění úvěru částkou 1 041,62 Kč, úroku z prodlení z nesplacené jistiny a kapitalizovaného smluvního úroku kapitalizovaného ke dni 26.10.2016 v částce 397, 32 Kč a nadále běžícího v zákonné výši a z dlužných poplatků ve výši 2 107,60 Kč (tj. 300 Kč za přečerpání úvěrového rámce, 3x600 Kč za zaslání upomínek a 7,60 Kč za vypracování příkazu k úhradě). Žalobkyně však v žalobě požadovala pouze částku 12 539,68 Kč a úrok z prodlení ve výši 8,25% ročně z částky 11 032,08 Kč od *datum* do zaplacení (tj. z jistiny a kapitalizovaného obchodního úroku do dne zesplatnění úvěru).

Žalobkyně se v řízení rovněž domáhala úhrady nedoplatku na úvěru ve výši 35 000 Kč poskytnutém žalovanému na základě smlouvy ze dne *datum* – Smlouva o úvěru s pojištěním schopnosti splácet - Expres půjčka. Uvedla, že i v tomto případě řádně před jeho poskytnutím prověřila úvěruschopnost žalovaného a dospěla k závěru, že žalovaný je schopen úvěr splácet a proto mu ho poskytla. K uzavření smlouvy došlo prostřednictvím internetového bankovnictví žalobkyně. Protože žalovaný následně porušil svůj závazek úvěr splácet, žalobkyně jej v souladu se smlouvu ke dni *datum* zesplatnila. Žalobkyně požadovala uhradit na nedoplatku úvěru částku 36 671,38 Kč skládající se z neuhrazené jistiny ve výši 31 970,40 Kč, smluvního úroku kapitalizovaného ke dni zesplatnění úvěru v částce 1 859,77 Kč, zákonného úroku z prodlení z jistiny a kapitalizovaného obchodního úroku kapitalizovaného ke dni *datum* částkou 1021,21 Kč, dlužných poplatků ve výši 1 820 Kč (tj. z poplatku ze zesplatnění úvěru ve výši 300 Kč, 2 poplatků za odeslání upomínky po 600 Kč a pěti neuhrazených splátek pojištění pro případ neschopnosti splácet úvěr do zesplatnění úvěru po 64 Kč). Rovněž i úhradu úroku z prodlení ve výši 8,25% ročně z částky 33 671,38 Kč od *datum* do zaplacení (tj. z jistiny a kapitalizovaného obchodního úroku do dne zesplatnění úvěru).

Třetím nedoplatek, jehož se žalobkyně v řízení domáhala byl nedoplatek na úvěru ve výši 40 000 Kč poskytnutém žalovanému na základě smlouvy ze dne *datum* – Smlouva o úvěru s pojištěním schopnosti splácet - Expres půjčka. Uvedla, že i v tomto případě řádně před jeho poskytnutím prověřila úvěruschopnost žalovaného, dospěla k závěru, že žalovaný je schopen úvěr splácet a proto mu ho poskytla. K uzavření smlouvy došlo prostřednictvím internetového bankovnictví žalobkyně. Protože žalovaný následně porušil svůj závazek úvěr splácet, žalobkyně jej v souladu se smlouvu ke dni *datum* zesplatnila. Žalobkyně požadovala uhradit na nedoplatku úvěru částku 42 333,32 Kč skládající se z neuhrazené jistiny ve výši 36 837,97 Kč, smluvního úroku kapitalizovaného ke dni zesplatnění úvěru v částce 2 320,99 Kč, zákonného úroku z prodlení z jistiny a kapitalizovaného obchodního úroku kapitalizovaného ke dni *datum* částkou 1 254,36 Kč, dlužných poplatků ve výši 1 778,71 Kč (tj. z poplatku ze zesplatnění úvěru ve výši 300 Kč, 2 poplatků za odeslání upomínky po 600 Kč a nesplacené části z pěti neuhrazených splátek pojištění pro případ neschopnosti splácet úvěr do zesplatnění úvěru po 84 Kč v částce 278,71 Kč). Rovněž i úhradu úroku z prodlení ve výši 8,25% ročně z částky 39 158,96 Kč od 27.10.2020 do zaplacení (tj. z jistiny a kapitalizovaného obchodního úroku do dne zesplatnění úvěru).

Předmětem tohoto řízení byl rovněž nedoplatek žalovaného na úvěru ve výši 138 000 Kč, poskytnutém žalovanému na základě smlouvy ze dne *datum* – Smlouva o úvěru s pojištěním schopnosti splácet - Expres půjčka. Uvedla, že i v tomto případě řádně před jeho poskytnutím prověřila úvěruschopnost žalovaného, že dospěla k závěru, že žalovaný je schopen úvěr splácet a proto mu ho poskytla. K uzavření smlouvy došlo prostřednictvím internetového bankovnictví žalobkyně. Protože žalovaný následně porušil svůj závazek úvěr splácet,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Filipová.

žalobkyně jej v souladu se smlouvu ke dni *datum* zesplatnila. Žalobkyně požadovala uhradit na nedoplatku úvěru částku 149 997,46 Kč skládající se z neuhrazené jistiny ve výši 133 234,80 Kč, smluvního úroku kapitalizovaného ke dni zesplatnění úvěru v částce 8 133,50 Kč, zákonného úroku z prodlení z jistiny a kapitalizovaného obchodního úroku kapitalizovaného ke dni *datum* částkou 458,20 Kč, dlužných poplatků ve výši 3 104 Kč (tj. z poplatku ze zesplatnění úvěru ve výši 300 Kč, 3 poplatků za odeslání upomínky po 600 Kč a ze čtyř neuhrazených splátek pojištění pro případ neschopnosti splácet úvěr do zesplatnění úvěru po 251 Kč v částce 1 004 Kč). Rovněž i úhradu úroku z prodlení ve výši 8,25% ročně z částky 141 368,30 Kč od 27.10.2020 do zaplacení (tj. z jistiny a kapitalizovaného obchodního úroku do dne zesplatnění úvěru).

2. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

3. Žaloba spolu s předvoláním k jednání ve věci byla žalovanému doručena do vlastních rukou náhradním způsobem (10. dnem po té, co pro něj byla zásilka s předvoláním na jednání uložena u poskytovatele poštovních služeb) dne *datum*. Žalovaný se k ústnímu jednání, k němuž byl podle ustanovení § 45 a § 49 o.s.ř. řádně obeslán, nedostavil, na svou obranu netvrdil žádné rozhodné skutečnosti a nenavrhl provedení žádných právně relevantních důkazů. Ve věci bylo jednáno podle ustanovení § 101 odst. 3 o.s.ř. v nepřítomnosti žalovaného.

4. Z dispozice ke smlouvě o bankovních produktech a službách ze dne *datum* má soud za prokázané, že žalovaný se stal klientem žalobkyně ke dni 30.6.2017, když k tomuto dni mu byl zřízen běžný účet a další bankovní služby. Zároveň bylo žalovanému umožněno využívat internetové bankovnictví žalobkyně. Smlouva byla uzavřena mezi účastníky písemně a byla podepsána ze strany obou účastníků za pomoci biometrického záznamového zařízení.

5. Soud ze Smlouvy o spotřebitelském revolvingovém úvěru a vydání a užívání **kreditní karty č. *číslo účtu*** ze dne *datum* ve spojení s Dispozicí k citované smlouvě z téhož dne a ve spojení s produktovými podmínkami zjistil, že žalobkyně, uzavřela s žalovaným smlouvu o spotřebitelském úvěru poskytnutého prostřednictvím kreditní karty banky **s úvěrovým rámcem 10 000 Kč**. Žalovaný se zavázal úvěr vrátit spolu s úrokem z úvěru ve výši ke ni uzavření smlouvy 17,88 % ročně a poplatky, s tím, že byla sjednána minimální výše měsíční splátky. Smlouva byla uzavřena na pobočce banky, písemně s podpisem účastníků prostřednictvím biometrického záznamového zařízení.

6. Z výpisů ke kreditní kartě žalovaného soud zjistil, že žalobkyně vystavovala pro žalovaného měsíční výpisy ke kreditní kartě, z nichž vyplývá výše aktuální dluhu, výše poplatků i výše ročního úroku z poskytnutých finančních prostředků. Z výpisu za období od *datum* do *datum* vyplývá, že ke dni *datum* dlužil žalovaný žalobkyni částku 10 148 Kč, tedy úvěr byl přečerpán o 148 Kč, a že příští splátku má žalovaný uhradit nejpozději do *datum* ve výši nejméně 500 Kč. Z výpisu za období od *datum* do *datum* vyplývá, že žalovaný minimální splátku úvěru v měsíci listopad neprovedl, a že dlužná částka se navýšila na 10 895,81 Kč (tj. o naběhlý obchodní úrok a poplatek za odeslání upomínky ve výši 600 Kč). Z výpisů za období od 1.12.2019 do *datum* vyplývá, že žalovaný na předmětný úvěr již ničeho neuhradil, a že dlužná částka ke dni *datum* činila 12 539,68 Kč (včetně naběhlých obchodních úroků a poplatku za přečerpání úvěru), a že žalobkyně počínaje dnem *datum* již neúčtuje žalovanému obchodní úrok z poskytnutého úvěru. Z upomínky a oznámení o zesplatnění ze dne *datum* soud zjistil, že žalovaný byl v prodlení s úhradou řádných splátek úvěru a příslušných poplatků, proto ke dni *datum* došlo k ukončení smlouvy o úvěru a zesplatnění celé pohledávky a zároveň žalobkyně uplatnila vůči žalovanému nárok na úhradu poplatku ze zaslání oznámení o zesplatnění ve výši 600 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Filipová.

7. Z tvrzení žalobkyně vyplývá, že od *datum* do *datum*, tj. ke dni sjednání smlouvy o poskytnutí úvěru prostřednictvím kreditní karty, poskytla žalovanému již čtyři úvěrové produkty, které žalovaný řádně splácel.

8. Při prověřování úvěruschopnosti žalobkyně vycházela z toho, že žalovaný má příjem 28 000 Kč měsíčně. Výdaje žalovaného odhadovala dle historických dat zveřejňovaných Českým statistickým úřadem. Z externích dat ověřila, že žalovaný má nejméně tři úvěrové závazky vůči třetím subjektům s měsíčními splátkami v celkové výši 5 314 Kč a vůči žalobkyni závazky s celkovou měsíční splátkou 3 941,50 Kč. S ohledem na to, že minimální splátky úvěru poskytnutého na kreditní kartě činily 500 Kč, měla za to, že měsíční závazky žalovaného ke splátkám ve výši cca 10 000 Kč nezakládají obavu, že by žalovaný při příjmu 28 000 Kč nebyl schopen hradit své závazky.

9. Ze Smlouvy o úvěru s pojištěním schopnosti splácet – **Expres půjčka ze dne** *datum* má soud za prokázané, že žalovaný s žalobkyní uzavřel prostřednictvím internetového bankovnictví žalobkyně smlouvu o spotřebitelském úvěru, na základě níž se žalobkyně zavázala žalovanému poskytnout úvěr ve výši **35 000 Kč** a žalovaný se jej zavázal uhradit včetně obchodního úroku 13,4 % ročně v 72 pravidelných měsíčních splátkách po 710 Kč. Spolu se splátkou úvěru se žalovaný zavázal k rukám žalobkyně hradit pojistné ve výši 64 Kč měsíčně pro případ neschopnosti splácet sjednaný úvěr.

10. Z výpisu k běžnému účtu žalovaného č. 3/*rok* ze dne *datum* má soud za prokázané, že úvěr byl poskytnut žalovanému dne *datum* na jeho běžný účet, a že úvěr je označen **číslem *číslo***. Z téhož výpisu má soud za prokázané, že mzda žalovaného byla připisována žalovanému na běžný účet vedený u žalobkyně, a že ke dni uzavření úvěrové smlouvy měl žalovaný u žalobkyně sjednáno pět nesplacených úvěrových produktů v celkový výši jistiny téměř 220 000 Kč, dále měl k dispozici kreditní kartu s úvěrovým rámcem 10 000 Kč (viz. bod 5. rozsudku) a možnost čerpat debet na běžném účtu ve výši 5 000 Kč. Z výpisu se dále podává, že za období od *datum* do *datum* žalovaný uhradil na splátkách úvěrů poskytnutých mu žalobkyní částku 8 836,13 Kč a dále 190 Kč na dalších poplatcích ve prospěch žalobkyně. Naopak z výpisu nelze zjistit, zda a popřípadě jaké má žalovaný nutné životní výdaje, neboť žádný ve výpisu uvedený pohyb nelze přiřadit například k nákladům na bydlení, stravu, cestovné apod. Na zábavu pak žalovaný vynaložil v daném měsíci téměř 7 000 Kč ve prospěch společnosti Badoo Dablin.

11. Z výpisů z úvěrového účtu soud zjistil, že počínaje měsícem listopadu *rok* měl žalovaný problémy se splácením předmětného úvěru a dostával se pravidelně do prodlení s jeho úhradou, a že mu žalovaná účtovala poplatky z prodlení. Žalovaný dle výpisů z úvěrového účtu ve spojení s obratovou historií uhradil na uvedený úvěr částku 7 575,69 Kč.

12. Z upomínky a oznámení o zesplatnění ze dne *datum* soud zjistil, že žalovaný byl v prodlení s úhradou řádných splátek úvěru a příslušných poplatků, proto ke dni *datum* došlo k ukončení smlouvy o úvěru a zesplatnění celé pohledávky ve výši 35 716 Kč, kterou žalobkyně požadovala uhradit do *datum*. Uvedla, že pohledávka se skládá z nesplacené jistiny ve výši 31 970,40 Kč, smluvního úroku kapitalizovaného ke dni zesplatnění úvěru v částce 1 859,77 Kč, z úroku z prodlení ke dni zesplatnění úvěru ve výši 66,40 Kč, dlužných měsíčních poplatků za vedení úvěrového účtu a nákladů na upomínání ve výši 1 520 Kč a zároveň uplatnila nárok na úhradu poplatku za oznámení o zesplatnění úvěru ve výši 300 Kč.

13. Z žádosti o úvěr vyplněné v internetovém bankovnictví má soud za prokázané, že žalovaný uvedl, že má příjem ze zaměstnání ve výši 31 307 Kč (ač z výpisu z běžného účtu žalovaného vyplývá, že dne *datum* přijal mzdu ve výši 26 042 Kč). Výše výdajů nebyla v žádosti

požadována. Žalobkyně uvedla, že při prověřování úvěruschopnosti vycházela z toho, že žalovaný má jím deklarovaný příjem 31 307 Kč měsíčně. Výdaje žalovaného odhadovala dle historických dat zveřejňovaných Českým statistickým úřadem. Z externích dat ověřila, že žalovaný má nejméně tři úvěrové závazky vůči třetím subjektům s měsíčními splátkami v celkové výši 6 059 Kč a vůči žalobkyni závazky s celkovou měsíční splátkou 6 579,16 Kč. S ohledem na to, že splátka dalšího poskytovaného úvěru měla činit 710 Kč, měla za to, že měsíční závazky žalovaného k úhradě splátek v celkové výši cca 13 500 Kč nezakládají obavu, že by žalovaný při příjmu 31 307 Kč nebyl schopen hradit své závazky.

14. Ze Smlouvy o úvěru s pojištěním schopnosti splácet – **Expres půjčka ze dne** *datum* má soud za prokázané, že žalovaný s žalobkyní uzavřel prostřednictvím internetového bankovnictví žalobkyně smlouvu o spotřebitelském úvěru, na základě níž se žalobkyně zavázala žalovanému poskytnout úvěr ve výši **40 000 Kč** a žalovaný se jej zavázal uhradit včetně obchodního úroku 14,7 % ročně v 72 pravidelných měsíčních splátkách po 839,30 Kč. Spolu se splátkou úvěru se žalovaný zavázal k rukám žalobkyně hradit pojistné ve výši 84 Kč měsíčně pro případ neschopnosti splácet sjednaný úvěr.

15. Z výpisu k běžnému účtu žalovaného č. 5/*rok* ze dne *datum* má soud za prokázané, že úvěr byl poskytnut žalovanému dne *datum* na jeho běžný účet, a že úvěr je označen **číslem** *číslo*. Z téhož výpisu má soud za prokázané, že mzda žalovaného byla připisována žalovanému na běžný účet vedený u žalobkyně, a že ke dni uzavření úvěrové smlouvy měl žalovaný u žalobkyně sjednáno devět nesplacených úvěrových produktů v celkový výši jistiny téměř 320 000 Kč.(tedy o čtyři více a v částce vyšší o cca 100 000 Kč než v předchozím měsíci), dále měl k dispozici kreditní kartu s úvěrovým rámcem 10 000 Kč (viz. bod 5. rozsudku) a možnost čerpat debet na běžném účtu ve výši 5 000 Kč. Z výpisu č. 4/*rok* se dále podává, že za období od *datum* do *datum* žalovaný uhradil na splátkách úvěrů poskytnutých mu žalobkyní částku 8 548,24 Kč a dále 190 Kč na dalších poplatcích ve prospěch žalobkyně. Naopak z výpisu nelze zjistit, zda a popřípadě jaké má žalovaný nutné životní výdaje, neboť z žádného ve výpisu uvedeného pohybu nelze dovodit, že jde o platbu na náklady bydlení, stravy, ošacení, cestovného apod.

16. Z výpisů z úvěrového účtu soud zjistil, že počínaje měsícem říjen *rok* měl žalovaný problémy se splácením předmětného úvěru a dostával se pravidelně do prodlení s jeho úhradou, a že mu žalovaná účtovala poplatky z prodlení. Žalovaný dle výpisů z úvěrového účtu ve spojení s obratovou historií uhradil na uvedený úvěr částku 7 999,51 Kč.

17. Z upomínky a oznámení o zesplatnění ze dne *datum* soud zjistil, že žalovaný byl v prodlení s úhradou řádných splátek úvěru a příslušných poplatků, proto ke dni *datum* došlo k ukončení smlouvy o úvěru a zesplatnění celé pohledávky ve výši 41 153,02 Kč, kterou požadovala žalobkyně uhradit do *datum*. Uvedla, že pohledávka se skládá z nesplacené jistiny ve výši 36 837,97 Kč, smluvního úroku kapitalizovaného ke dni zesplatnění úvěru v částce 2 320,99 Kč, z úroku z prodlení ke dni zesplatnění úvěru ve výši 74,06 Kč, dlužných měsíčních poplatků za vedení úvěrového účtu a nákladů na upomínání ve výši 1 620 Kč a zároveň uplatnila nárok na úhradu poplatku za oznámení o zesplatnění úvěru ve výši 300 Kč.

18. Z žádosti o úvěr vyplněné v internetovém bankovnictví má soud za prokázané, že žalovaný uvedl, že má příjem ze zaměstnání ve výši 31 307 Kč (ač z výpisu z běžného účtu žalovaného vyplývá, že dne *datum* přijal mzdu ve výši 26 296 Kč). Výše výdajů nebyla v žádosti požadována. Žalobkyně uvedla, že při prověřování úvěruschopnosti vycházela z toho, že žalovaný má jím deklarovaný příjem 31 307 Kč měsíčně. Výdaje žalovaného odhadovala dle historických dat zveřejňovaných Českým statistickým úřadem. Z externích dat ověřila, že žalovaný má nejméně tři úvěrové závazky vůči třetím subjektům s měsíčními splátkami v celkové výši 6 059 Kč a vůči žalobkyni závazky s celkovou měsíční splátkou 8 812,20 Kč.

S ohledem na to, že splátka dalšího poskytovaného úvěru měla činit 840 Kč, měla za to, že měsíční závazek žalovaného k úhradě splátek poskytnutých úvěrů v celkové výši cca 15 700 Kč nezakládají obavu, že by žalovaný při příjmu 31 307 Kč nebyl schopen hradit své závazky.

19. Ze Smlouvy o úvěru s pojištěním schopnosti splácet – **Expres půjčka ze dne** *datum* má soud za prokázané, že žalovaný s žalobkyní uzavřel prostřednictvím internetového bankovnictví žalobkyně smlouvu o spotřebitelském úvěru, na základě níž se žalobkyně zavázala žalovanému poskytnout úvěr ve výši **138 000 Kč** a žalovaný se jej zavázal uhradit včetně obchodní úroku 15,7 % ročně v 96 pravidelných měsíčních splátkách po 2 532,68 Kč. Spolu se splátkou úvěru se žalovaný zavázal k rukám žalobkyně hradit pojistné ve výši 251 Kč měsíčně pro případ neschopnosti splácet sjednaný úvěr.

20. Z výpisu k běžnému účtu žalovaného č. 5/*rok* ze dne *datum* má soud za prokázané, že úvěr byl poskytnut žalovanému ke dni *datum* na jeho běžný účet, a že úvěr je označen **číslem** *číslo*. Z téhož výpisu má soud za prokázané, že mzda žalovaného byla připisována žalovanému na běžný účet vedený u žalobkyně, a že ke dni uzavření úvěrové smlouvy měl žalovaný u žalobkyně sjednáno deset nesplacených úvěrových produktů v celkový výši jistiny téměř 360 000 Kč (tedy o jeden více a v částce vyšší o cca 40 000 Kč než v předchozím měsíci – tedy o úvěr uvedený v bodě 14. tohoto rozsudku), dále měl k dispozici kreditní kartu s úvěrovým rámcem 10 000 Kč (viz. bod 5. rozsudku) a možnost čerpat debet na běžném účtu ve výši 5 000 Kč. Z výpisu č. 5/*rok* se dále podává, že za období od *datum* do 20.5.2019 žalovaný uhradil na splátkách úvěrů poskytnutých mu žalobkyní částku 10 712,21 Kč a dále 190 Kč na dalších poplatcích ve prospěch žalobkyně. Naopak z výpisu nelze zjistit, zda a popřípadě jaké má žalovaný nutné životní výdaje.

21. Z výpisu z úvěrového účtu soud zjistil, že počínaje měsícem listopad *rok* měl žalovaný problémy se splácením předmětného úvěru a dostával se pravidelně do prodlení s jeho úhradou, a že mu žalovaná účtovala poplatky z prodlení. Žalovaný dle výpisů z úvěrového účtu ve spojení s obratovou historií uhradil na uvedený úvěr částku 18 414,56 Kč.

22. Z upomínky a oznámení o zesplatnění ze dne *datum* soud zjistil, že žalovaný byl v prodlení s úhradou řádných splátek úvěru a příslušných poplatků, proto ke dni *datum* došlo k ukončení smlouvy o úvěru a zesplatnění celé pohledávky ve výši 144 652,72 Kč, kterou požadovala uhradit do *datum*. Uvedla, že pohledávka se skládá z nesplacené jistiny ve výši 133 234,80 Kč, smluvního úroku kapitalizovaného ke dni zesplatnění úvěru v částce 8 133,50 Kč, z úroku z prodlení ke dni zesplatnění úvěru ve výši 180,42 Kč, dlužných měsíčních poplatků za vedení úvěrového účtu a nákladů na upomínání ve výši 2 804 Kč a zároveň uplatnila nárok na úhradu poplatku za oznámení o zesplatnění úvěru ve výši 300 Kč.

23. Z žádosti o úvěr vyplněné v internetovém bankovnictví má soud za prokázané, že žalovaný uvedl, že má příjem ze zaměstnání ve výši 30 598 Kč. Výše výdajů nebyla v žádosti požadována. Žalobkyně uvedla, že při prověřování úvěruschopnosti vycházela z toho, že žalovaný má jím deklarovaný příjem 30 598 Kč měsíčně. Výdaje žalovaného odhadovala dle historických dat zveřejňovaných Českým statistickým úřadem. Z externích dat ověřila, že žalovaný má nejméně tři úvěrové závazky vůči třetím subjektům s měsíčními splátkami v celkové výši 6 060 Kč a vůči žalobkyni závazky s celkovou měsíční splátkou 9 651,46 Kč. S ohledem na to, že splátka dalšího poskytovaného úvěru měla činit 2 783,68 Kč, měla za to, že měsíční závazky žalovaného ke splátkám ve výši cca 18 500 Kč nezakládají obavu, že by žalovaný při příjmu 30 598 Kč nebyl schopen hradit své závazky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Filipová.

24. Z potvrzení o příjmu ze dne *datum* má soud za prokázané, že žalovaný předložil bance potvrzení o svém příjmu, z něhož vyplynulo, že je zaměstnán u společnosti *právnická osoba.* s průměrným měsíčním čistým příjmem ve výši 27 808 Kč.

25. Z výpisů z běžného účtu žalovaného za období od *datum* do *datum* vedeného u žalobkyně vyplývá, že mzda žalobci začala být připisována na tento účet až počínaje měsícem červen *rok*. Příjem žalovaného ze mzdy připisované ve prospěch účtu žalovaného se pohyboval nejčastěji mezi 26 000 až 30 000 Kč měsíčně. Pouze v měsíci červenec *rok* až listopad *rok* hradil žalovaný z účtu nájem, a to ve výši 10 000 Kč. Ve zbývajícím období nelze z výpisu náklady na bydlení zjistit vůbec. V průběhu smluvního vztahu mezi žalobkyní a žalovanými si žalovaný opakovaně sjednával krátkodobé mikroúvěry (*pozn. soudu – platby prostřednictvím zúčtovací brány THEPAY*), např. v měsíci červenci *rok*ve třech případech, 1x v měsíci říjne *rok* či měsíci únor *rok*.

26. Z prohlášení žalobkyně vyplynulo, že žalovanému v průběhu trvání smluvního vztahu, tj. od *datum* do května *rok* poskytla celkem 14 úvěrových produktů, přičemž do dne *datum* (tj. do dne uzavření smlouvy poskytnutí úvěru ke kreditní kartě 4 úvěrové produkty) a po *datum* dalších devět úvěrových produktů.

27. Z předžalobních výzev včetně podacích lístků má soud za prokázané, že žalobkyně žalovaného v každém jednotlivém případě před podáním žaloby vyzvala k dobrovolnému splnění jeho závazků.

28. Na základě shora uvedeného má soud za prokázané následující skutečnosti. Žalobkyně vedla pro žalovaného běžný účet, a to na základě smlouvy ze dne *datum*. Zároveň poskytovala žalovanému i služby internetového bankovnictví, kdy jeho prostřednictvím mohl žalovaný mimo jiné požádat o poskytnutí různých úvěrových produktů poskytovaných bankou. Žalobkyně poskytla žalovanému postupně v průběhu necelých tří let 14 úvěrových produktů, z nichž čtyři jsou předmětem tohoto řízení. Ve všech případech byla mezi účastníky uzavřena písemná smlouva, na základě níž žalobkyně poskytla žalovanému částku uvedenou v úvěrové smlouvě, a to na jeho běžný účet vedený u žalobkyně.

29. Podle § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen OZ) smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Podle § 2396 OZ úvěrovaný vrátí úvěrujícímu peněžní prostředky v měně, ve které mu byly poskytnuty. V téže měně platí i úroky. Podle § 2399 odst. 1 OZ úvěrovaný vrátí úvěrujícímu poskytnuté peněžní prostředky v dohodnuté době, jinak do měsíce ode dne, kdy byl o vrácení požádán.

30. Podle § 2 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru je spotřebitelským úvěrem odložená platba, peněžitá zápůjčka, úvěr nebo obdobná finanční služba poskytovaná nebo zprostředkovaná spotřebiteli.

31. Podle § 86 odst. 1 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Podle § 86 odst. 2 věta první uvedeného zákona poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele

posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů.

32. Podle § 75 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel povinen provozovat svou činnost s odbornou péčí. Podle § 76 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel jedná čestně, transparentně a zohledňuje práva a zájmy spotřebitele.

33. Co se rozumí odbornou péčí, stanoví § 2 odst. 1 písm. p) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění ke dni uzavření smlouvy. Jde o takovou úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli „rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti."

34. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem.

35. Podle § 78 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel a zprostředkovatel při poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru povinen uchovávat dokumenty nebo jiné záznamy týkající se posuzování úvěruschopnosti spotřebitele, po dobu nejméně 5 let ode dne, kdy zanikl právní vztah, nebo došlo k jednání, na jehož základě tyto dokumenty nebo záznamy vznikly.

36. Podle § 87 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru je-li spor o to, jaká je doba odpovídající možnostem spotřebitele podle odstavce 1, určí tuto dobu na návrh některé ze smluvních stran soud podle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům.

37. Podle § 87 odst. 3 zákona o spotřebitelském úvěru změní-li se možnosti spotřebitele, může soud na návrh některé ze smluvních stran sjednanou dobu nebo dobu určenou rozhodnutím změnit.

38. Podle § 94 a 95 zákona o spotřebitelském úvěru musí poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru jiném než na bydlení, poskytnout informace výslovně uvedené v těchto ustanovováních. Informace se poskytují v souladu s ustanovením § 95 písemně na formulářích uvedených v příloze k zákonu o spotřebitelském úvěru.

39. Soud ve smyslu ustanovení § 588 o. z. přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně příčí dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.

40. Z ustanovení § 2991 odst. 1 o.z. platí, že kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Podle odstavce 2 téhož ustanovení se bezdůvodně obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám. Podle § 2993 o.z. plnila-li strana, aniž tu byl platný závazek, má právo na vrácení toho, co plnila. Plnily-li obě strany, může každá ze stran požadovat, aby jí druhá strana vydala, co získala; právo druhé strany namítnout vzájemné plnění tím není dotčeno. To platí i v případě, byl-li závazek zrušen.

41. Podle § 1968 věta prvá o.z. dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Podle § 1970 o.z. dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená. Uvedeným prováděcím předpisem je pak nařízení vlády č. 351/2013 Sb., v platném znění.

42. Na podkladě shora uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že nárok žalobkyně je oprávněn pouze v rozsahu uvedeném ve výrocích I., III., V. a VII. tohoto rozhodnutí, neboť žalobkyně nemá za žalovaným pohledávku, která by měla svůj právní základ v jí tvrzených smlouvách o úvěru, s výjimkou smlouvy o poskytnutí úvěru ke kreditní kartě.

43. Úvěrující je povinen ve smyslu ustanovení § 75 ve spojení s § 86 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru s odbornou péči přezkoumat příjmy i výdaje žalovaného a dbát přitom na její zájmy, tj. i na zájem být reálně schopna přebíraný závazek řádně a včas splácet. Součástí odborné péče poskytovatele úvěru je však i taková obezřetnost, která jej vede k nespoléhání se jen na údaje tvrzené žadatelem o úvěr, ale i k prověření (požadavku na doložení) těchto tvrzení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, čj. 1 As 30/2015-39, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 3225/2015, použitelný i za účinnosti zákona č. 257/2016 Sb.). Pouhé doplnění čísel do formuláře k hodnocení klienta, aniž je zřejmé, na základě čeho a jak byly tyto údaje získány, nelze považovat za zákonem vyžadované posouzení s odbornou péčí „na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací". V souladu se shora citovaným § 86 odst. 2 zákon č. 257/2016 Sb. poskytovatel předmětné posouzení činí zejména na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele, a dále způsobu plnění dosavadních dluhů.

44. Provedenými důkazy nebylo prokázáno, že by žalobkyně splnila svoji zákonnou předsmluvní povinnost řádně zkoumat a prověřit úvěruschopnost spotřebitele. Soud vyzval žalobkyni usnesením čj. 18 C 51/2021-75 ze dne *datum*, aby doplnila svá skutková tvrzení a navrhla důkazy k prokázání své povinnosti zkoumat úvěruschopnost žalovaného. Obdobně byla vyzvána i při jednání soudu dne *datum*. K tomu žalobkyně uvedla, že při prověřování úvěruschopnosti žalovaného vycházela z jím deklarovaných příjmů. Výdaje žalovaného odhadovala dle historických dat zveřejňovaných Českým statistickým úřadem. Dále provedla šetření v externích databázích BRKI, NRKI, insolvenčním rejstříku a dalších databázích. Z výsledků šetření pak stanovila výši disponibilních příjmů žalovaného. Žalobkyně pak soudu předložila otisky obrazovky ze svého interního systému, v němž vede bankovní informace pro své jednotlivé klienty, z nichž zejména vyplynulo, že si před poskytnutím každého z úvěrů ověřovala úvěrovou angažovanost žalovaného u třetích subjektů, tedy, že před poskytnutím úvěru znala výši závazků zanášených do klientských databází (BRKI či NRKI) o výši jeho úvěrové angažovanosti a platební morálce.

45. Po provedeném dokazování má soud za to, že v případě prověřování úvěruschopnosti žalovaného je možné oddělit úvěr poskytnutý žalobkyní žalovanému ve výši 10 000 Kč ke kreditní kartě dne *datum* a úvěry poskytnuté žalovanému v roce *rok*.

46. **V případě úvěru ke kreditní kartě poskytnutého na základě smlouvy č.** *číslo* šlo o nízký úvěr s roční splatností a splátkou 500 Kč měsíčně. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně vedla běžný účet žalovaného, měla v té době již téměř roční přehled o jeho finančním chování. Měla rovněž ověřený příjem žalobce a zjištěny inertní i externí závazky žalovaného. Lze se tak s žalobkyní shodnout, že i s ohledem na výši úvěru nebyl při příjmu 28 000 Kč a celkových úvěrových závazcích žalovaného nepřekračujících 10 000 Kč měsíčně domnívat, že by byla u žalovaného dána obava z neschopnosti splácet poskytnutý úvěr, a to i přesto, že žalobkyně

neověřila, a to ani dotazy na žalovaného, jeho pravidelné výdaje (na bydlení, na výživu svoji či třetích osob, náklady na cestovné do zaměstnání apod.).

47. V případě ostatních tří soudem posuzovaných úvěrů je však situace odlišná. Další posuzovaný **úvěr č. *číslo*** poskytla žalobkyně žalovanému ve výši **35 000 Kč dne** *datum*, tj. po deseti měsících. V průběhu těchto deseti měsíců poskytla žalobkyně žalovanému ještě další čtyři úvěrové produkty a úvěrová angažovanost žalovaného u žalobkyně se zvedla z cca 100 000 Kč na 220 000 Kč. Jen žalobkyně si za období od *datum* do *datum* strhla na úhradu svých pohledávek částku přesahující 9 000 Kč. Z externích dat získaných žalobkyní před poskytnutím úvěru vyplynulo, že žalovaný má další závazky vůči třetím osobám ve výši přesahující 6 000 Kč. Tedy jen na splátky úvěrových a s tím spojených závazků (např. pojištění, poplatky apod.) uhradil žalovaný za uvedené období částku okolo 15 000 Kč. Z výpisu z běžného účtu žalovaného vyplynulo, že příjem žalovaného v uvedeném období byl 26 042 Kč (nikoliv tvrzená částka 31 307 Kč). Již z uvedeného je patrné, že na pokrytí všech životních nákladů (bydlení, strava, ošacení, cesty do zaměstnání, popřípadě kulturu, koníčky dovolené) má žalovaný k dispozici částku pouze okolo 10 000 Kč. Za situace, kdy žalobkyni nebylo nic známo o jeho výdajích, a ani neučinila pokus si tyto od žalovaného zjistit, nelze než uzavřít, že řádně v souladu s § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru nezkoumala úvěruschopnost žalovaného.

48. I pokud by soud připustil, že není nutné zkoumat a ověřovat konkrétní výši životních nákladů úvěrovaného, je třeba ke stanovení životních nákladů úvěrovaného vycházet alespoň ze základních údajů o jeho životní situaci, tj. zejména místu faktického bydliště, způsobu bydlení a tím výši pravděpodobných nákladů na bydlení, místu zaměstnání a k němu vztaženým nákladům na dopravu, osobním stavu včetně počtu a stáří dětí. Bez těchto údajů nelze využít ani statistické údaje shromažďované Českým statistickým úřadem. Žalobkyni pak mělo k řádnému prošetření poměrů žalovaného vést i to, že v průběhu deseti měsíců sama poskytla žalovanému čtyři úvěrové produkty, které nebyly ani v jednom případě splaceny.

49. Obdobně se týká i zbývajících dvou úvěrů. Žalobkyně sama poskytla v mezidobí od shora hodnoceného úvěru č. *číslo* ze dne *datum* do *datum*, kdy žalovanému poskytla **úvěr č.** *číslo* **ve výši 40 000 Kč** (tedy za 40 dní) další tři úvěry v celkové výši 73 000 Kč (dne *datum* – 20 000 Kč, dne *datum* – 23 000 Kč a dne *datum* – 30 000 Kč). Opět aniž by jakkoliv prověřila výdaje žalovaného. Alarmující měla být již jen skutečnost, že žalovaný během 40 dnů žádá o poskytnutí již pátého spotřebitelského neúčelového úvěru, a že se jeho úvěrová angažovanost během jediného měsíce zvedla o téměř 110 000 Kč a nově poskytovaným úvěrem zvedne o dalších 40 000 Kč.

50. V případě posledního posuzovaného úvěru č. 229 063 325, poskytnutého po pouhých 20 dnech, dne *datum* ve výši 138 000 Kč lze opětovně v plném rozsahu odkázat na již uvedené. K doplnění lze snad uvést, že přijetím uvedeného úvěru byl žalovaný povinen na obsluhu své úvěrové angažovanosti u žalobkyně a třetích subjektů vynakládat částku přesahující 20 000 Kč měsíčně, tedy více než 2/3 měsíčního příjmu.

51. Žalobkyně tak soudu jí předloženými důkazy neprokázala, jakými konkrétními úvahami byla v případě úvěrů poskytovaných žalovanému vedena při posuzování jeho úvěruschopnosti, když neměla žádné údaje o jeho výdajích s výjimkou výdajů na obsluhu jeho úvěrových závazků a ani žádné údaje týkající se jeho osoby a osobních poměrů. Či jakým způsobem se do úvah o úvěruschopnosti žalovaného promítla neustále a podstatně se zvyšující úvěrová angažovanost žalovaného u žalobkyně a další jednorázové mikroúvěry přijímané žalovaným od třetích osob. Tedy neprokázala, že před poskytnutím každého z úvěrů (s výjimkou úvěru

z kreditní karty) řádně prověřila příjmy a zejména výdaje žalovaného a to v rozsahu, který spolehlivě osvědčuje schopnost spotřebitele splácet poskytnutý úvěr.

52. Za této situace dospěl soud k závěru, že Smlouvy o úvěru ze dne *datum* ze dne *datum* a *datum* jsou ve smyslu ustanovení § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru a ustanovení § 588 občanského zákoníku neplatné.

53. K otázce, zda neplatnost smlouvy pro nedostatečné zkoumání úvěruschopnosti spotřebitele při uzavření úvěrové smlouvy způsobuje neplatnost absolutní, jíž soud zkoumá z úřední povinnosti nebo pouze neplatnost relativní, jíž soud zkoumá pouze k námitce žalovaného, soud výslovně odkazuje na rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve věci OPR-Finance C-679/18 ze dne 5.3.2020. Dle tohoto rozhodnutí musí být „Články 8 a 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru vykládány v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu ukládají, aby z úřední povinnosti zkoumal, zda došlo k porušení předsmluvní povinnosti věřitele stanovené v článku 8 této směrnice, tj. povinnosti posoudit úvěruschopnost spotřebitele, a vyvodil důsledky, které z porušení této povinnosti vyplývají ve vnitrostátním právu, za podmínky, že sankce splňují požadavky tohoto článku 23. Články 8 a 23 směrnice 2008/48 musí být rovněž vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní úpravě, podle níž se sankce za porušení předsmluvní povinnosti věřitele posoudit úvěruschopnost spotřebitele, tj. neplatnost úvěrové smlouvy ve spojení s povinností tohoto spotřebitele vrátit věřiteli poskytnutou jistinu v době přiměřené jeho možnostem, uplatní pouze za podmínky, že spotřebitel tuto neplatnost namítne, a to v tříleté promlčecí době.“ Soudní dvůr tak jednoznačně vyložil, že aplikace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES musí být národními státy provedena tak, aby porušení článku 8 a 23 bylo sankcionováno vždy absolutní neplatností úvěrové smlouvy, tedy neplatností, k níž se přihlíží z úřední povinnosti.

54. Tedy zjistí-li soud při své rozhodovací činnosti, že vnitrostátní právní úprava je v rozporu se směrnicí Evropského společenství, má soud sám rozhodnout o nepoužití ustanovení vnitrostátního práva, jež by bylo v rozporu s právem Evropského společenství (tedy i o případném rozhodnutí contra legem), když tento postup soudu byl připuštěna již v usnesení pléna Ústavního soudu ze dne 9.2.2011, sp. zn. Pl. ÚS 1/10 (srov. bod 34. a 35. uvedeného usnesení Ústavního soudu). Když citovaným usnesením byla řešena právě otázka relativní neplatnosti, a to v § 55 odst. 2 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. ve znění do 31.7.2010.

55. Za uvedené situace má tak soud za to, že žalobkyně prokázala, že má za žalovaným pohledávku na úhradu nedoplatku na Smlouvě o spotřebitelském revolvingovém úvěru a vydání a užívání kreditní karty č. *číslo* ze dne 10.5.2018 ve výši 12.539,68 Kč, když žalobkyně více (tedy ani poplatky za upomínání a zesplatnění) nepožadovala.

    Pokud jde o úrok z prodlení, ten soud přiznal v zákonné výši ve výši stanovené v souladu s § 1970 o.z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 ode dne *datum*, když úrok z prodlení za období od *datum* do *datum* věřiteli ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 177/2020 Sb. o některých opatřeních v oblasti splácení úvěrů v souvislosti s pandemií COVID – 19, nenáleží a soudu proto žalobu v rozsahu úroku z prodlení od *datum* do *datum* zamítl. Lhůtu k plnění soud určil podle § 160 odst. 1 o.s.ř.. (výrok I. a II.)

56. V případě zbývajících tří pohledávek z neplatných smluv o úvěru se může žalobkyně po žalovaném domáhat úhrady finančních částek, která mu byly prokazatelně na základě neplatných smluv poskytnuty, a to z titulu bezdůvodného obohacení, které na straně žalovaného vzniklo ve smyslu ustanovení § 2991 o.z..

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Filipová.

57. Soud má za prokázané, že žalobkyně poskytla žalovanému dne *datum* částku 35 000 Kč. Do dne zesplatnění úvěru, tj. do *datum* žalovaný uhradil částku 7 575,69 Kč. Žalobkyně vyzvala žalovaného k úhradě dlužné částky zesplatněného úvěru do *datum* a ode dne následujícího, tj. ode dne *datum*, byl žalovaný v prodlení s úhradou bezdůvodného obohacení ve výši 27 424,31 Kč (35 000 – 7 575,69). Pokud jde o úrok z prodlení, přiznal ho soud ode dne *datum* do zaplacení, a to v zákonné výši stanovené v souladu s § 1970 o.z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013, když úrok z prodlení za období od *datum* do *datum* věřiteli ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 177/2020 Sb. o některých opatřeních v oblasti splácení úvěrů v souvislosti s pandemií COVID – 19, nenáleží. Ve zbytku pak soud žalobu zamítl. Lhůtu k plnění soud určil podle § 160 odst. 1 o.s.ř.. (výrok III. a IV.)

58. Soud má za prokázané, že žalobkyně poskytla žalovanému dne *datum* částku 40 000 Kč. Do dne zesplatnění úvěru, tj. do *datum* žalovaný uhradil částku 7 999,51 Kč. Žalobkyně vyzvala žalovaného k úhradě dlužné částky zesplatněného úvěru do *datum* a ode dne následujícího, tj. ode dne *datum*, byl v prodlení s úhradou bezdůvodného obohacení ve výši 32 000,49 Kč (40 000 – 7 999,51). Pokud jde o úrok z prodlení, přiznal ho soud ode dne *datum* do zaplacení, a to v zákonné výši stanovené v souladu s § 1970 o.z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013, když úrok z prodlení za období od *datum* do *datum* věřiteli ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 177/2020 Sb. o některých opatřeních v oblasti splácení úvěrů v souvislosti s pandemií COVID – 19, nenáleží. Ve zbytku pak soud žalobu zamítl. Lhůtu k plnění soud určil podle § 160 odst. 1 o.s.ř.. (výrok V. a VI.)

59. Dále má soud má za prokázané, že žalobkyně poskytla žalovanému dne *datum* částku 138 000 Kč. Do dne zesplatnění úvěru, tj. do *datum* žalovaný uhradil částku 18 414,56 Kč. Žalobkyně vyzvala žalovaného k úhradě dlužné částky zesplatněného úvěru do *datum* a ode dne následujícího, tj. ode dne *datum*, byl v prodlení s úhradou bezdůvodného obohacení ve výši 119 585,44 Kč (138 000 – 18 414,56). Pokud jde o úrok z prodlení, přiznal ho soud ode dne *datum* do zaplacení, a to v zákonné výši stanovené v souladu s § 1970 o.z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013, když úrok z prodlení za období od 1.5.2020 do 31.10.2020 věřiteli ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 177/2020 Sb. o některých opatřeních v oblasti splácení úvěrů v souvislosti s pandemií COVID – 19, nenáleží. Ve zbytku pak soud žalobu zamítl. Lhůtu k plnění soud určil podle § 160 odst. 1 o.s.ř.. (výrok VII. a VIII.).

60. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř. tak, že přiznal úspěšnější žalobkyni, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 32 869,07 Kč, přičemž tato částka představuje 58,6 % z jejich celkové výše (rozdíl úspěchu v řízení žalobkyně v rozsahu 79,3 % a úspěchu žalovaného v rozsahu 20,7 %).

S ohledem na skutečnost, že žalobkyně, aniž by pro to byl důvod, jednotlivé pohledávky za žalovaným zažalovala samostatnými návrhy v průběhu dvou pracovních dní, vycházel soud při stanovení odměny, jako by šlo o jediné řízení, tedy pohledávku s jistinou 241 541 Kč, neboť jiný způsob by považoval za zneužití práva žalobkyně vůči žalovanému spočívající v neodůvodněném navyšování nákladů spojených s úhradou pohledávek žalobkyně po splatnosti.

Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za všechna čtyři řízení v částce 9 617 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.") z tarifní hodnoty ve výši 241 541,84 Kč sestávající z částky 9 300 Kč za každý ze čtyř úkonů (převzetí věci, sepis předžalobní upomínky, sepis žaloby a účast na ústním jednání soudu) uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (soud nepřiznal žalobkyni náhradu právního zastoupení za podání ze dne *datum*, když tímto podáním žalobkyně odstraňovala nedostatek žalobních tvrzení a důkazních návrhů, tedy

nelze je považovat za účelně vynaložené náklady) včetně čtyř paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 48 017 Kč ve výši 8 064 Kč (výrok IX.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Beroun 24. srpna 2021

Mgr. Veronika Sekerová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Filipová.